

staae mellem Ordet „Sognemenigheden“, der ender den 7de Linie, og indtil Ordet „besluttes“ i næstsidste Linie, gik ud; men, idet jeg er fuldkommen enig med Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Hass) om, at der for Dieblisset er en saadan Gjæringstilstand, at vi ikke gjerne burde indlade os paa at ordne dette Forhold, naar vi ikke fuldstændig ere blevne tvungne dertil, og idet jeg for mit Vedkommende har den Overbeviisning, at det er meget tvivlsomt, om den af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) i Forslaget til Dagsordenen brugte Udtalelse om det Unskelige i at sætte Præstestanden paa fast Gage, virkelig er saa begrundet, som den kan forekomme Mange, idet jeg skal gjentage den Mændelse, som jeg forleden Dag tillod mig at udtale, at man, ved i dette Dieblis at sætte de geistlige Embedsmænd paa fast Gage, for uoverfluelige Lider slaer dem fast som Statsembedsmænd, med Hensyn til hvilket der dog kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt det kunde være ønskelig, idet jeg dog skal indrømme, at det ganske vist forekommer mig at være ønskeligere end det, der for Dieblisset bestaaer, men det er dog langt fra at være det Bedste eller det Unskeligste. — saa kan jeg, som sagt, ikke stemme for det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), men maa indskrænke mig til at stemme for det af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Hass) gjorte Forslag, som jeg derfor, paa det Bedste jeg formaaer, skal anbefale til det ærede Thing.

S. Petersen: Eftersom Sagen for Dieblisset stiller sig, er der ingen Sandsynlighed for, at der kan komme noget praktisk Udbytte ud af den, og det er altsaa med stor Uviljelighed, at jeg slutter mig til Dagsordenen; men naar jeg desuagtet gjør det, skal jeg dog tilføie, at jeg ikke saa ganske kan tiltræde Dagsordenen i dens hele Ordlydende, navnlig den Udtalelse, at Vønningsforholdet med Hensyn til de geistlige Embedsmænd skal være ordnet, forinden den nærværende Sag kan finde sin Afgjørelse. Jeg skal naturligtvis være enig med den ærede Forslagsstiller i, at det

Naturlige og Unskelige vilde være, at Vønningsspørgsmaalet var afgjort i Forveien; men efter Alt, hvad der er udtalt, og navnlig efter de Udtalelser, vi have hørt af den høitagtede Cultusminister, kan der ikke være nogen sikker Forventning om, at det vil skee i en nær Fremtid. Men, som sagt, da Sagen stiller sig saaledes, at der ikke kan komme noget praktisk Udbytte ud af den, skal jeg slutte mig til det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen); idet jeg maa forbeholde mig, at jeg ikke derved underkjenner Lovens Princip eller dens Unskelighed, og at det forekommer mig, at der er en paatrængende Nødvendighed for at træffe en Ordning, hvorved der kunde tilveiebringes en mere ønskelig Samstemning mellem Præst og Menighed.

Formanden: Forinden Forhandlingerne slutes, skal jeg meddele, at Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet for Mødets Begyndelse har underrettet mig om, at han, paa Grund af sin Nærværelse i det andet Thing, var forhindret fra idag at være her tilstede.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

S. A. Hansens Endringsforslag:

Hass's Forslag til en motiveret Dagsorden forandres saaledes:

„Da Thinget, uagtet det anerkjender og billigter Grundtanke i det foreliggende Lovforslag, ikke finder det hensigtsmæssigt at bringe denne Tanke til Udførelse gennem Lovgivningen, før der er foregaaet en Hovedforandring i Præstens udbortes Stilling og Forhold til Sognemenigheden, navnlig derved, at Præsten sættes paa fast Løn;

og da Thinget nærer den sikre Forventning, at dette vil skee i en nær Fremtid;

beslutter det at gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen.“